

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Țurcan Anatolie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei și de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Mutruc Cristian prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017 în cauza penală privindu-l pe

Mutruc Cristian XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.12.2014 – 22.09.2016 (prima instanță);
2. 29.11.2016 – 14.06.2017 (instanța de apel);
3. 08.09.2017 – 12.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 22 septembrie 2016 inculpatul Mutruc Cristian a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal din motivul existenței cauzei care înlătură caracterul penal al faptei – legitima apărare.

Cheltuielile judiciare în mărime de 1317 lei au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul minor Mutruc Cristian a fost pus sub învinuire pentru faptul, că în noaptea de 23 spre 24 iulie 2014, aproximativ la ora 00:10, la domiciliul tatălui său Mutruc Mircea, situat în s. Alexăndreni, r. Sîngerei, fiind în stare de ebrietate alcoolică și narcotică provocată de substanța psihotropă amfetamină, în timpul certii cu tatăl său, din motivul relațiilor reciproc ostile, acționând intenționat, cu scopul omorului, i-a aplicat acestuia două lovituri cu un cuțit de bucătărie în regiunea cutiei toracice pe stânga, cauzându-i conform raportului de expertiză medico – legală nr. 94 din 13 septembrie 2014 plagă penetrantă în hemitoracele stâng cu lezarea pericardului, cordului și plagă tăiat – înțepată în suprafața anterioară articulația umărului stâng, care se atribuie la vătămări grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora Mutruc Mircea a decedat.

Temeiul de drept, reținut de către prima instanță, pentru achitarea inculpatului, fiind cel stipulat la art. 36 Cod penal și art. 390 alin. (1) pct. 5) Cod procedură penală, ce exclude în calitate de infracțiune, fapta prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare pentru respingerea atacul direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, ce pune în pericol grav viața și sănătatea, în lipsa probelor care i-ar demonstra intenția și scopul omorului.

Prima instanță, concluzionând starea tensionată dintre inculpat și tatăl-său Mutruc Mircea, stabilită ca rezultat al caracterului violent manifestat de ultimul pe perioada conviețuirii familiare, continuată și după divorțul cu mamă-sa Mutruc Ludmila, mai ales în situația în care făcea abuz de alcool, fapt confirmat de ei și unchiul pe linie paternă Tarlapan Tudor, precum și de materialul anexat la dosar ce confirmă atragerea lui repetată la răspunderea contravențională cu aplicarea măsurilor de restricție (f.d. 21-24 v.II), pentru neexecutarea căror a fost sancționat pe art. 318 Cod contravențional (f.d. 28-32 v.II).

Prima instanța a reținut și implicarea de nenumărate ori a inculpatului în apărarea mamei sale Mutruc Ludmila, în conflictele dintre părinți, ce a condus la dezvoltarea unor stări de anxietate și nesiguranță, caracter introvertit, fapt confirmat prin raportul de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 16 septembrie 2014 (f.d. 110-111 v.I), caracterul agresiv al victimei fiind confirmat de către martorii Zaplitrâi Serghei și Botnaru Cristian, căror din spusele inculpatului, li-au stat cunoscute împrejurările conflictului din seara de 23 iulie 2014, referitor la care instanța a concluzionat, că în timp ce reveniseră la domiciliul tatălui său, a fost agresat de către acesta, ca rezultat derulând un conflict, în timpul cărui victima Mutruc Mircea amenințându-l cu răfuială fizică, l-a atacat prin surprindere lovindu-l cu piciorul în regiunea organului genital și immobilizându-l din spate, îndreptându-i cuțitul ce-l ținea în mâna dreaptă în regiunea gâtului, cu mâna stânga ținându-l de piept pentru a-i înfrânge rezistența, ambii aflându-se în poziție de ședere, inculpatul fiind în genunchi, încercând să-i respingă atacul ca fiind unul real, moment în care victima cu cuțitul ce-l ținea în mână, de repetate ori și-a provocat personal lezarea corpului, fapt ce coroborează cu concluzia medico-legală potrivit cărei cele două plăgi de cuțit sunt accesibile pentru propriile mâini, cea din urmă, ca rezultat al rezistenței active a inculpatului, fiind fatală, slăbindu-i puterea, ce i-a permis inculpatului să se rupă de la el, fugind din locuință, versiunea ce n-a fost înlăturată prin probele administrate de acuzare, apreciată de către instanță în sensul art. 8 Cod de procedură penală în favoarea apărării (f.d. 102-114 v.I).

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul Șușu Constantin solicitând casarea totală a sentinței de achitare cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de 7 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis și cheltuielile judiciare în sumă de 1317 lei de încasat în contul statului de la inculpat invocând că:

Prima instanță a interpretat eronat legea materială prevăzută la art. 36 Cod penal, precum și a celei procesual – penale reglementată de art. 390 Cod penal, legitima apărare prezumând săvârșirea faptei infracționale de către făptuitor pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, pe când din versiunea inculpatului, preluată nemotivat de către instanța de fond, victima Mutruc Mircea personal și-a penetrat integritatea corporală cauzându-și vătămări grave de la care i-a survenit decesul, acțiuni ce nu cad sub incidența cauzei care înlătură caracterul penal al faptei, stabilită de art. 35 lit. a) și art. 36 Cod penal.

Mai mult, apelantul a menționat că prima instanță nu a apreciat obiectiv probatoriului administrat pe caz, ce în opinia sa vine să confirme intenția cu care a acționat inculpatul la comiterea omorului tatălui-său, la locul faptei fiind depistat cuțitul cu care acesta a fost înjunghiat, pe suprafața cadavrului, potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 94 din 13.09.2014 fiind depistate două plăgi tăiat-înțepate, una penetrantă în hemitoracele stâng, cu lezarea pericardului, cordului, cu direcția canalului de jos în sus de la stânga spre dreapta și puțin din anterior spre posterior, cea de-a doua plaga tăiat-înțepată în suprafața anterioară articulația umărului stâng, decesul survenind în intervalul de circa 0-30 min. după lezarea cordului, timp în care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 214 D din 13.09.2014, victima mai putea face careva mișcări, inclusiv să se deplaseze de sine stătător, pe hainele inculpatului, potrivit raportului expertizei biologice nr. 711 din 25.09.2014, depistându-se pete de sânge, poziționarea căror: umărul drept, regiunea pieptului, cusutura lateral dreaptă, mâneca dreaptă și umăr, excluzându-i versiunea imediatului atac prin aplicarea loviturii cu piciorul în organele genitale și imobilizarea din spate, situație puțin probabilă potrivit raportului expertizei medico-legală în comisie (f.d. 53-62 v.II).

Potrivit acuzării, caracterul violent al victimei Mutruc Mircea manifestat în privința membrilor familiei sale, fapt adevărat prin probatoriul anexat la dosar, nu reduce gradul de vinovăție al acțiunilor întreprinse de inculpat la lipsirea lui de viață, chiar dacă rezultând din raportul de examinare medico-legală nr. 243 din 12.09.2014, ipotetic ar fi fost supus anumitor acte de violență din partea tatălui-său, disproporționalitatea dintre atacul întreprins în raport cu apărarea exercitată și urmările survenite, alături de starea fiziologică rezultată de influența mixtă a băuturilor spirtoase cu substanțele narcotice, pe lângă capacitatea de prevedere și deliberare, în lipsa amneziei disociativă, cu recunoașterea responsabilității lui, denotă caracterul intenționat al acțiunilor întreprinse, fapt ce-i determină vinovăția pe art. 145 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, procurorul a solicitat obligarea inculpatului să plătească cheltuielile judiciare legate de efectuarea expertizei în comisie invocând art. 227 alin. (1), (2) pct. 5 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, a fost admis apelul, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care l-a recunoscut culpabil pe

Mutruc Cristian de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal, prin coroborare cu art. 70 alin. (3) și 79 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis.

Dispozițiile sentinței cu privire la cheltuielile judiciare și corpurile delictive au fost păstrate fără modificări.

5. Instanța de apel a constatat că în noaptea spre 24.07.2014, aproximativ la orele 00.10, la domiciliul tatălui-său Mutruc Mircea, din localitatea Alexandreni, raionul Sângerei, inculpatul Mutruc Cristian, fiind în stare de ebrietate alcoolică și narcotică provocată de substanța psihotropă amfetamină, în timpul certii cu el din motivul relațiilor reciproc ostile, acționând intenționat, cu scopul omorului, i-a aplicat acestui două lovituri cu un cuțit de bucătărie în torace, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 94 din 13.09.2014 plagă penetrantă în hemitoracele stâng cu lezarea pericardului, cordului și plagă tăiat-înțepată în suprafața anterioară articulația umărului stâng, ce se atribuie la vătămări grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora Mutruc Mircea a decedat, acțiuni ce pe deplin se încadrează la componența art. 145 alin. (1) Cod penal cu calificativele "omorul unei persoane".

Astfel, instanța de apel a constatat aplicarea incorectă în cazul din speță a dispozițiilor art. 36 Cod penal, coroborate la art. 390 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, printr-o interpretare eronată a lor în raport cu împrejurările faptice a cauzei, de rând ce potrivit legiuitorului "este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public", context în care, se prezumă comiterea faptei prejudiciabile de către făptuitor, doar că în împrejurările enunțate supra, ce-i înlătură caracterul ei penal, impunând proporționalitatea apărării în raport cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul ori în condițiile în care s-au depășit limitele acestei proporționalități.

Instanța de apel a menționat că, atacul este direct când prin el se creează un pericol care amenință nemijlocit valorile ce formează obiectul legitimei apărări, în prezența legăturii de cauzalitate dintre atac și pericolul grav creat, caracterului lui imediat determinându-se prin intervalul mic dintre momentul începerii și apariției pericolului, componența materială realizându-se prin fapte de natură să provoace modificări materiale și/sau fizice asupra valorilor împotriva cărora se îndreaptă, conținutul lui real urmând a fi obiectiv și nu presupus de persoană.

Astfel, instanța de apel a conchis că aceste condiții obligatorii ale atacului nu și-au găsit confirmare prin aspectele faptice a cauzei rezultate din probatoriul administrat, instanța evitând să se expună motivat care din probe confirmă versiunea inculpatului privind comiterea faptei prejudiciabile în legătură cu respingerea pretinsului atac direct, imediat și real, îndreptat împotriva sa, iar ca rezultat ne constatând existența proporționalității dintre pericolul la care a fost

supus de către victimă și acțiunile pe care le-a întreprins în vederea respingerii sau evitării lui.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă proporționalității dintre acțiunile întreprinse de inculpat în raport cu caracterul violent manifestat de victimă, care de altfel nu poate fi apreciat ca unul determinativ pentru comiterea faptei, în situația în care și anterior cazului, victima a mai comis acțiuni de acest gen, soluția în acest sens limitându-se doar la preluarea versiunii înaintate de el.

Astfel, instanța de apel a menționat că caracterul violent al acțiunilor victimei Mutruc Mircea îndreptat în privința membrilor familiei sale, confirmat prin datele obiective anexate la dosar și constatate de către instanța de fond la soluționarea cauzei: sentința de condamnare din 13.12.2013; învinuirea formulată prin rechizitoriul din 25.03.2014, precum și ordonanța judecătorească din 14.08.2013 de protecție a soției Mutruc Ludmila și celor trei copii: Cristian, Nicoleta și Artiom, pentru încălcarea cărei a fost sancționat contravențional pe art. 318 alin. (1) Cod contravențional la 02.12.2013, cu încetarea procesului contravențional din 08.10.2013 în legătură cu prescripția tragerii la răspunderea contravențională, nu îndreptătesc fapta comisă de către inculpat în noaptea spre 24.07.2014, formând doar un aspect caracterizant al relațiilor tensionate din familia sa, care l-au și determinat în timpul certzii cu tatăl său Mutruc Mircea, de a-1 lipsi de viață.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a dat o apreciere critică depozițiilor făcute de inculpat referitor la împrejurările faptice, prin care încearcă să-și justifice acțiunile, la fel a dat o apreciere critică declarațiilor lui Mutruc Ludmila precum că partea vătămată a efectuat apel telefonic din motiv că din conținutul procesului – verbal de cercetare la fața locului, cât și din planșa fotografică, nu se vede aflarea lângă cadavru a careva aparat telefonic, fapt constatat și prin informația prezentată de către compania „Orange”, că în noaptea de 24.07.2015 la numărul lui Mutruc Ludmila nu au parvenit sunete de la numărul utilizat de victimă.

Mai mult, instanța de apel a indicat că conform raportului de expertiză medico – legale nr. 214 D din 28 iulie 2014 rezultă că în momentul cauzării plăgii penetrante a hemitoracelui stâng victima și atacantul probabil se aflau față-n față, sau victima era cu partea stângă a corpului înspre atacant, excluzându-se versiunea aflării victimei nemijlocit la momentul cauzării vătămarilor corporale în spatele atacantului, decesul lui Mutruc Mircea survenind în interval de 0 – 30 min. după lezarea cordului, el neputând efectua careva mișcări sau deplasări, conform raportul de expertiză medico – legală în comisie nr. 289 din 23.07.2015 *„formarea leziunilor în circumstanțele indicate de către agresor fiind puțin probabilă.”*

Astfel, instanța de apel apreciind în ansamblu concluziile medico – legale a constatat că potrivit experților versiunea inculpatului cu privire la mecanismul cauzării vătămarilor corporale expusă în interogatoriu este puțin probabilă, fiind

totalmente exclusă prin raportul de expertiză medico – legală nr. 214D din 28 iulie 2014.

La fel, instanța de apel a constatat potrivit raportului de expertiză medico – legală nr. 243 din 24 iulie 2014 că la Mutruc Cristian s-a depistat doar edem a țesuturilor moi pe față dreaptă, echimoze gât și torace ce au fost cauzate posibil în termenul și circumstanțele indicate de la acțiunea traumatică a unui obiect, corp dur – contondent calificându-se ca leziuni corporale neînsemnate.

Astfel, instanța de apel a indicat că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 711 a corpurilor delictive, în spălăturile din petele de pe cuțit, fragmentele din petele examinate de pe maiou, tricou, pantaloni și scurtă fiind depistat sânge de origine umană, ca urmare, instanța de apel a constatat că atestând faptul că lipsește pe corpul inculpatului vătămări sau excoriații cu hemoragii externe, exclud proveniența petelor de sânge pe hainele ce le purta la momentul producerii faptei, poziționarea în partea din față a căror, potrivit pct. 5.6 din raportului de expertiză medico – legală în comisie (f.d 54, 62 v. II), la producerea plăgilor pe hemitorace și umărul stâng, agresorul și victima puteau să se afle în orice poziție, cu excepția când regiunea afectată a fost protejată de careva obstacol. Or în situația în care se pretinde, că plaga cu penetrare a fost cauzată, în timp ce victima se afla în spatele inculpatului, rămâne a fi inexplicabil pentru instanța de apel apariția petelor de sânge pe suprafața din față a hainei inculpatului.

Tot aici instanța de apel a atestat, că reieșind din poziționarea și parametrii canalului penetrant al răni ce are direcție de jos până sus, puțin din anterior spre posterior, din stânga în dreapta, cu lezarea pericardului cordului, versiunea inculpatului privind cauzarea sine personală de către victimă a respectivelor vătămări sau posibil și de el în situația în care încerca să-i evite atacul, a rămas a fi una inacceptabilă, or penetrarea integrității corporale, presupune un anumit efort, ce în cazul din speță putea fi produs doar prin aplicarea unei lovituri intenționat - directe, înălțimea părților, inclusiv cea constatată la descrierea cadavrului, explicând poziționarea practic orizontală a plăgilor, iar prezența pe corpul cadavrului și a celei de-a doua plăgi tăiat-înțepate cu adâncimea canalului de 1 cm., denotă aplicarea repetată a loviturilor, fapt ce prin sine exclude versiunea legitimei apărări, reținută de către instanță.

În acest aspect instanța de apel a menționat, că deși inculpatul în concretizarea depozițiilor, a recunoscut posibilitatea penetrării integrității corporale a victimei, în timpul respingerii pretinsului atac îndreptat împotriva sa, împrejurările expuse de el, nu și-au găsit confirmare prin probatoriul administrat pe caz, or în odaia în care se pretinde, că ar fi fost atacat și ca rezultat s-a produs efectul, n-au fost depistate urme de sânge, ceea ce exclude versiunea acestui atac ce a dus la apariția la inculpat a edemului pe față și a echimozelor la gât și torace în rezultatul efortului opus întru respingerea pretinsului atac, nu-i confirmă versiunea referitor la punerea în aplicare de către victimă a cuțitului, or aceste vătămări nu sunt caracteristice cauzării lor cu un obiect tăietor-înțepător.

Referitor la starea de ebrietate în care s-a aflat inculpatul la momentul comiterii faptei, instanța de apel a indicat că aceasta se confirmă prin p/v nr. 210 din 24.07.2014 al examinării medicale de constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, prin care la inculpat s-a constatat starea de ebrietate alcoolică cu - grad minim și stare de ebrietate care ar fi fost provocată de substanțe stupefiante - amfetamine cu cantitatea de 289 ng/ml. (f.d. 32-33 v.I), prin scrisoarea de la IMSP dispensarul Republican de Narcologie, constatându-se, că în proba biologică (urina) prelevată de la el în dimineața zilei de 24.07.2014 în jurul orelor 08:40, s-a depistat - substanțe narcotice și anume 289 ng./ml. amfetamină (f.d. 35), ce nu i-a fost administrată în acea seară, din răspunsul agenției medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 13.02.2015, rezultând, că produsele medicamentoase Isoprinasine și Cycloferon administrate inculpatului potrivit fișei de solicitare a asistenței medicale de urgență (f.d. 108 v.I), fac parte din grupul medicamentelor imunostimulatoare și antivirale de uz sistemic, cu acțiune directă și nu conțin amfetamina, diazepeks, conținând substanță activă Diazepanum, făcând parte din grupul medicamentelor cu acțiune asupra sistemului nervos central din grupa psiholeptice, derivați de benzodiazepină (f.d. 214 v.I)

La toate acestea Colegiul ține să excludă, versiunea inculpatului referitor la existența unui pericol real pentru el, la momentul plecării din gospodăria tatălui-său, fapt ce l-ar fi determinat să poarte asupra sa, în scop de apărare, cuțitul de bucătărie, depistat în cadrul cercetării în ziua de 24.07.2014 a automobilului de model "Suzuki" cu n/î C IT-424 derapat într-un șanț din localitatea Alexandreni, r. Sângerei (f.d. 26).

Drept rezultat al faptelor stabilite prin probatoriul administrat pe caz, ce a fost supus unei cercetări suplimentare la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respins versiunea inculpatului cu privire la comiterea faptei în legitima apărare, pentru respingerea unui pretins atac direct, imediat, material și real îndreptat împotriva sa, a constatat, ca fiind dovedită integral vinovăția inculpatului.

Reieșind din aspectele faptice a cauzei, reținute de către instanța de apel, inclusiv prin învinuirea formulată, Colegiul reține, că motivul și scopul comiterii de către inculpat al omorului tatălui-său Mutruc Mircea, rezultă din preexistenta unor relații personale tensionate din cauza certurilor anterioare dintre ei, inclusiv dezvoltate în timpul unui conflict ordinar ce s-a consumat o dată cu producerea rezultatului final - moartea acestui, ținându-se cont de aplicarea repetată cu cuțitul de bucătărie a vătămărilor corporale, în regiunea poziționării organelor vital-importante, intensitatea cărora rezultă din urmările survenite, prin manifestarea unei atitudini indiferente față de consecințe, părăsind locul faptei, fără acordarea unui prim ajutor victimei, pe care a lăsat-o în starea în care a indus-o.

Aceste împrejurări denotă faptul, că inculpatul a acționat cu intenție directă, având capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, referitor la care a acționat cu discernământ, dându-și seama de caracterul lor prejudiciabil și acceptând survenirea consecințelor.

Pe lângă cele nominalizate, instanța de apel a reținut temeinicia soluției cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1317 lei în contul statului.

Respectiva concluzie sa întemeiat pe dispozițiile art. 143 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod procedură penală potrivit căror "expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții, a gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale și altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză". Dispoziția alin. (2) a aceleiași norme stipulează că "plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat".

Astfel, că ținând cont de faptul, că cheltuielile judiciare încasate se referă la efectuarea raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 289 a cadavrului defunctului Mutruc Mircea ce a fost ordonată din oficiu de către prima instanță în vederea constatării circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie în cauză instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

6. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către:

6.1 Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei în latura cheltuielilor de judecată, cu încasarea în contul statului de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 1317 lei, invocând:

- hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- consideră neargumentată respingerea încasării de la inculpat în contul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1317 lei din următoarele considerente:

- cheltuiala respectivă a fost suportată de stat pentru efectuarea expertizei medico – legale în comisie a victimei, la solicitarea avocatului;

- potrivit art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, din inițiativă proprie și pe cont propriu sunt în drept să înainteze cerere despre efectuarea expertizei pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor;

- conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau trecute în contul statului;

- odată ce inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, cheltuielile judiciare, suportate pentru efectuarea expertizei, urmează a fi încasate de la el.

6.2 Avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Mutruc Cristian indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea totală a deciziei cu menținerea sentinței invocând:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- consideră că decizia este una ilegală, abuzivă, instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare pe aceleași probe examinate în prima instanță, acuzatorul ne prezentând probe noi, care în coroborare cu probele existente ar putea fi re - apreciate;
- potrivit cauzei *Mischic vs România* din 16.09.2014 CEDO „este interzisă condamnarea în apel după achitare, fără a se administra probe noi, care să răstoarne probatoriul de la fond.”;
- decizia de condamnare parțial a fost pronunțată în baza declarațiilor martorilor Zaplitnîi Serghei și Botnaru Cristian, martori care n-au fost audiați în instanța de apel, declarațiile cărora reprezintă declarații acuzatorii;
- la judecarea apelului s-au admis alte erori de drept limitându-se la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat;
- constatările instanței de apel privind relevanța probelor ce ar confirma vinovăția inculpatului sunt pripite, nu corespund probelor dosarului și sunt bazate exclusiv pe intima convingere a judecătorului exprimată prin o atitudine acuzatorie;
- instanța de apel urma să stabilească cu certitudine acțiunile atât a victimei cât și a inculpatului, motivul, scopul, poziția inculpatului față de victimă, mecanismul de provocare a leziunilor corporale;
- instanța de apel nu a argumentat și nu a făcut o analiză multiaspectuală a cauzei, la admiterea sau respingerea probelor;
- instanța de apel nu a combătut declarațiile inculpatului care coroborează și sunt confirmate cu alte probe ca procesul – verbal nr. 210 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 24 iulie 2014, efectuată în privința inculpatului, la care s-a depistat plagă 2 cm la mâna dreaptă (partea dorsală a palmei), excoriații la antebraț 8 cm, 0,3 cm, contuzie la obrazul drept cu un punct roșu 1 cm x 1 cm (f.d.32, vol.I) și care demonstrează de fapt respingerea reală și active a atacului produs împotriva sa și mai demonstrează faptul că aprecierea instanței de apel precum că la inculpat nu s-a depistat careva vătămări cu hemoragii externe este una eronată; raportul de expertiză medico-legală nr.243 din 24 iulie 2014 efectuat în privința inculpatului, la care s-a depistat edem a țesuturilor moi față dreapta, echimoze gât și torace care au fost cauzate posibil în termenul și circumstanțele indicate de la acțiunea traumatică a unor corpuri dure – contondente, provoacă o dereglare a sănătății nu mai mult de 6 zile și după caracterul lor se califică ca leziuni corporale neînsemnate (f.d.97, vol.I).
- consideră că atacul inițiat de victimă a purtat un caracter direct, imediat, material, mai mult decât real, declanșat la miez de noapte, îndreptat împotriva vieții și sănătății inculpatului, fiind puse în pericol grav drepturile și integritatea fizică a inculpatului, victima fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad mediu, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico – legală nr. 94 din 25 iulie 2014;

- instanța de apel reținând fapta ca fiind dovedită așa și n-a stabilit cum a apărut cuțitul în mâinile lui Mutruc Mircea, mecanismul provocării plăgii la mâna dreaptă în partea dorsală a palmei la inculpat, cine a adus cuțitul;

- concluziile expuse în rapoartele de expertiză medico-legală nr.214D din 13.09.2014 (f.d.102, vol.I) și cel cu nr.289 din 04.02.2016 (f.d.53, 62, vol.II) admit situația în care rănilor depistate la Mutruc Mircea (cele două plăgi de cuțit) sunt admisibile/accesibile și pentru mâinile proprii ale victimei.

- declarațiile inculpatului privitor la poziția sa față de tată în timpul provocării leziunilor coroborează și cu actul de expertiză medico-legală de examinare a cadavrului conform căruia: „pe suprafața anterioară articulația umărului stâng, plagă 4x0,4 cm direcție oblic-orizontală, adâncimea 1 cm, cu marginile drepte, unghiul superior rotunjit mai mult decât cel inferior". Astfel, se constată că o plagă a fost provocată cu direcția oblic-orizontală în umărul stâng. Aceasta combate concluziile acuzării și susținute de instanța de apel, că inculpatul se afla în poziția față în față cu victima, or în această situație agresorul urma să ridice cuțitul la nivelul umărului victimei și să aplice lovitura în direcție orizontală ce se exclude.

- apărarea consideră că este absolut neîntemeiată respingerea de către instanța de apel a declarațiilor inculpatului privitor la mecanismul provocării leziunilor corporale lui Mutruc Mircea, or, conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 2 din 23.07.2015 (vol. II, f.d.53-62) este puțin probabil că vătămarea corporală s-a produs așa cum declară inculpatul, experții nu exclud în totalitate că vătămarea corporală a lui Mutruc Mircea a avut loc așa cum a expus în declarații inculpatul, prin urmare, apar dubii rezonabile privind mecanismul provocării leziunilor corporale, iar în așa circumstanțe este sarcina acuzării de a demonstra cum au fost aplicate vătămările corporale, iar în consecință toate dubiile încep să fie tratate în interesul inculpatului.

- instanța de apel a luat o atitudine imparțială reținând că nu inculpatul a fost atacat ci dimpotrivă partea vătămată a fost atacată;

- aceste fapte nu sunt negate de acuzare, procurorul considerând că atacul părții vătămate asupra inculpatului a fost epuizat și după aceasta inculpatul a preluat cuțitul și a aplicat loviturile, această concluzie fiind una greșită or în instanța de apel probatoriul nu a fost răsturnat;

- consideră că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, el săvârșind fapta în legitima apărare;

- atacul asupra inculpatului a avut loc într-o încăpere închisă, între inculpat și victimă nu exista vreun obstacol material sau o distanță mai mare în spațiu, tatăl său blocând ieșirea din încăpere, iar altă modalitate de a părăsi odaia inculpatul nu a avut, aceste constatări se confirmă prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, conform căruia locul unde a fost săvârșită fapta constituie o odaie din casa de locuit cu o unică ieșire pe ușă, aceste circumstanțe dovedesc că atacul a fost direct;

- conform declarațiilor inculpatului, tatăl său a intrat în odaie având în mână un cuțit de bucătărie, fiind în stare de ebrietate și în timp de noapte - la miezul nopții, după care l-a lovit cu piciorul în organele genitale, apoi cu o mână la apucat de gât iar cu alta în care ținea cuțitul la îndreptat spre gât, circumstanțele date se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr.243 din 24.07.2014 și procesul-verbal nr.210 din 24.07.2014 (vol. I, f.d.32, 97), procesul-verbal de cercetare la fața locului conform căruia lângă cadavru a fost depistat un cuțit cu care au fost provocate leziunile corporale, aceasta demonstrând faptul că atacul a fost imediat;

- conform raportului de expertiză medico-legală nr.243 din 24.07.2014 și procesului-verbal nr. 210 din 24.07.2014 (vol. I, f.d. 32, 97) la inculpat au fost depistate leziuni corporale care au fost cauzate în circumstanțele invocate de inculpat, aceasta demonstrează că în privința inculpatului a fost aplicată forța fizică, cuțitul, care este o armă în măsură să producă o modificare în substanța fizică a valorilor sociale protejate de lege, aceasta demonstrând că atacul a fost material;

- din declarațiile inculpatului care au fost reținute de către acuzare, atacul asupra lui a existat obiectiv, dar nu a fost presupus de către inculpat aceasta demonstrând că atacul a fost real;

- inculpatul cu bună credință a crezut că a fost atacat, comportamentul victimei, starea de ebrietate a ultimului, timpul de noapte, aplicarea forței fizice cu cuțitul îi dădeau temeuri inculpatului să aprecieze acțiunile inculpatului ca atac, ce-i dădea dreptul de a se apăra, argumente asupra cărora instanța de apel nu sa expus;

- în descriptivul hotărârii, instanța de apel motivează aplicarea pedepsei fără aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, iar în dispozitiv numește pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal;

7. Judecând recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând recursurile ordinare declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă respingerea ca inadmisibile a acestora în cazul în care constată că recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei:

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, argumentul acuzării precum că instanța de apel a lăsat neargumentată respingerea încasării de la inculpat în contul statului a cheltuielilor de judecată se califică ca declarativ, Colegiul penal lărgit indică că instanța de apel a argumentat soluția dată în decizia adoptată (f.d. 188 v. II), indicând o argumentare corectă, întemeiată, care este însușită ca corectă și de instanța de recurs ordinar, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Mai mult, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că prin încheierea din 23 iulie 2015 a Judecătoriei Sîngerei (f.d. 49 – 51 v. II) a fost dispus din oficiu efectuarea expertizei medico – legală în comisie a cadavrului, astfel, aceste acțiuni procesuale se dispun pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, iar conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, „cheltuielile pentru efectuarea expertizei sînt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.”. Conform art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Prin urmare Colegiul penal lărgit indică că, suma de 1317 lei, este compusă din costul pentru efectuarea raportului de expertiză pe caz, cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Mutruc Cristian:

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au

confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și alegațiile recurentului aduse în susținerea acestui temei, precum că „la judecarea apelului s-au admis alte erori de drept limitându-se la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat”, „instanța de apel nu a argumentat și nu a făcut o analiză multiaspectuală a cauzei, la admiterea sau respingerea probelor” și „constatăriile instanței de apel privind relevanța probelor ce ar confirma vinovăția inculpatului sunt pripite, nu corespund probelor dosarului și sunt bazate exclusiv pe intima convingere a judecătorului exprimată prin o atitudine acuzatorie”, Colegiul penal lărgit atestă că nu se confirmă, sunt neîntemeiate și declarative, or după cum rezultă din decizia instanței de apel, sunt descrise și analizate probele care au fost examinate și verificate în instanța de apel, ce nu poate fi apreciat ca o omisiune a instanței de apel, nefiind admisă de către instanța de apel nici o eroare de fapt sau de drept, deoarece circumstanțele analizate de instanța de apel au reieșit din cumulul de probe administrat, cercetat și verificat în instanța de apel, apreciat corect prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, iar temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel în această parte nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

La fel, Colegiul penal lărgit, indică că argumentul apărării precum că „decizia de condamnare parțial a fost pronunțată în baza declarațiilor martorilor Zaplitnîi Serghei și Botnaru Cristian, martori care n-au fost audiați în instanța de apel, declarațiile cărora reprezintă declarații acuzatorii” este declarativ pe motiv că instanța de apel și-a motivat(f.d. 183 v. II) poziția de a da citirii a declarațiilor lui Zaplitnîi Serghei și Botnaru Cristian indicând că primul este de negăsit iar celălalt este decedat.

Colegiul penal lărgit, a constatat că argumentul recurentului precum că aprecierea instanței de apel că inculpatul nu a avut careva vătămări cu hemoragii externe este eronată, pe motiv că conform raportului de expertiză medico – legală nr. 243 din 24.07.2017, la inculpat s-au depistat doar leziuni corporale neînsemnate care au fost cauzate de la acțiunea traumatică a unii (or) obiect (e), corp (uri) dur-contodent (e), astfel ne fiind depistată nici o leziune care a fost cauzată de cuțit.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii” prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit verificând probatoriul administrat în cauză, în sensul că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată în condițiile de legitimă apărare, iar decizia este ilegală pe motiv că instanța de apel și-a întemeiat

soluția de condamnare pe aceleași probe examinate în prima instanță, ne fiind prezentate probe noi, îl consideră ca neîntemeiat.

Colegiul penal lărgit, reține că argumentul avocatului precum că concluziile expuse în rapoartele de expertiză medico – legală nr. 214 D din 13.09.2014 și cel cu nr. 289 din 04.02.2016, admit situația în care rănila depistate la Mutruc Mircea sunt admisibile/accesibile și pentru mâinile proprii ale victimei, nu poate fi acceptat pe motiv că instanța de apel corect a reținut că conform raportului de expertiză medico – legală nr. 289 din 04.02.2016, *„reieșind din localizarea plăgilor, formarea plăgilor și circumstanțele indicate de către agresor, este puțin probabil”*.

Mai mult, Colegiul penal lărgit, apreciază ca declarativ argumentul avocatului precum că instanța de apel a luat o atitudine imparțială reținând că nu inculpatul a fost atacat ci dimpotrivă partea vătămată a fost atacată și că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii, pe motiv că instanța de apel a argumentat corect faptul că nu sunt întrunite elementele legitimei apărări în speța dată, argumente redată în decizie (f.d. 180 – 187 v.II) acceptate și menținute de instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal lărgit constată că inculpatul a înaintat o versiune ce nu corespunde realității, indicând în declarațiile sale fapte ce nu au avut loc, inculpatul a declarat că ieșind afară a văzut prin geam cum Mutruc Mircea efectua apel telefonic, fapt susținut de către Mutruc Ludmila că a fost telefonată de victimă (f.d. 94 v.II), instanța de recurs indică că instanța de apel just a menționat că potrivit informației prezentate de către Compania „Orange” S.A., în noaptea de 24.07.2015 la numărul lui Mutruc Ludmila n-au parvenit sunete de la numărul utilizat de partea vătămată Mutruc Mircea. La fel, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul a dat declarații false când a declarat că nu a consumat substanțe narcotice, fapt constatat prin procesul verbal nr. 210 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, fiind stabilit că la moment inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică grad mediu și în stare de ebrietate provocat de stupefiante – amfetamină 289 ng/ml(f.d. 32 – 33 v.I).

Colegiul penal lărgit a constatat că instanța de apel a indicat că în împrejurările stabilite ce atestă lipsa pe corpul inculpatului a vătămarilor sau excoriațiilor cu hemoragii externe, exclud proveniența de la el a petelor de sânge pe hainele ce le purta la momentul producerii faptei, poziționarea în partea din față a căroră, potrivit pct. 5.6 din raportul de expertiză medico – legală în comisie (f.d. 54, 62 v. II) denotă, că la producerea plăgilor pe hemitorace și umărul stâng, agresorul și victima puteau să se afle în orice poziție, cu excepția când regiunea afectată a fost protejată de careva obstacol. Or, în situația în care se pretinde, că plaga cu penetrare a fost cauzată, în timp ce victima se afla în spatele inculpatului, rămâne a fi inexplicabilă apariția petelor de sânge pe suprafața din față a hainei inculpatului, concluzie care este însușită ca corectă și de instanța de recurs ordinar, ce este conform practicii CEDO, hotărîrea Albert vs România din 16.02.2010.

Referindu-se la motivul că în partea descriptivă a deciziei nu este motivată aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, iar în partea dispozitivă este indicat că se aplică prevederile art. 79 Cod penal, Colegiul penal lărgit constată că într-adevăr există aceste erori neesențiale pentru speța dată, dar avându-se în vedere că prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal nu sa înrăutățit situația inculpatului, dar invers sa îmblânzit, iar art. 79 alin. (1) Cod penal prevede că „Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională” nu este nevoie de intervenit în soluția adoptată prin decizia instanței de apel.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena și de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Mutruc Cristian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Mutruc Cristian XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la **11 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie